

JAN NĚMEC

Psaní i milostné vztahy se podobají alchymii

Šest let po vydání oceňovaných *Dějin světla* přichází spisovatel Jan Němec s novým románem, jehož téma i zvolenou fragmentární formu naznačuje již titul *Možnosti milostného románu*. Kromě rozhovoru s autorem přinášíme v tomto čísle též recenzi románu coby listopadové Knihy měsíce v příloze *Biblio*.

PETR NAGY

FOTO: DAVID KONEČNÝ

Deset let od vydání povídkového souboru *Hra pro čtyři ruce* s podtitulem „málem milostné povídky“ přicházíte s románem nazvaným *Možnosti milostného románu*. Čím vás problematika milostných vztahů coby spisovatele tak přitahuje?

Nejspíš tím stejným, čím mě přitahují milostné vztahy jako takové:

možností objevit nějaký jiný svět, který reprezentuje druhý, šanci předpokladit do určité míry sám sebe. Milostné vztahy se podobají alchymii a také psaní se jí podobá. Vždy přicházíte s nějakým hrubým materiálem – v alchymii se mu říká prima materia –, který se v procesu milostného vztahu, ale také v procesu psaní postupně proměňuje. A tato proměna je

možná díky tomu, že jak láska, tak psaní nás „zahřívají“ – existenciálně nás vzrušují, přinášejí extázi i utrpení. A v tomto žaru nabýváme nových forem. V případě milostných vztahů i v případě psaní o sobě člověk leccos zjišťuje.

Zároveň se vaše nová kniha nápadně odlišuje od předešlé-

ho románu, cenami ověřených *Dějin světla*. Po biografickém románu, ozvláštňeném sice použitím du-formy, ovšem jinak se přidržujícím tradičního lineárního a chronologického způsobu vyprávění, jste napsal román neskryvaně autobiografický (či přinejmenším autofikční) a ryze postmoderní. Řekla si

o to sama látka, nebo za tím byla vědomá snaha přijít zase s docela jiným typem prózy?

Máte pravdu, že mě baví objevovat literaturu z různých stran. O některých autorech se říká, že celý život píšou jednu knihu, to zjevně nebude můj případ. Začal jsem poezí, pokračoval povídkami, pak přišly dva romány, které, jak správně říkáte, jsou

každý dost jiný: jeden pracuje s lineárním vyprávěním, druhý s fragmentárním, jeden je tak trochu historický román, druhý je zasazený do současnosti, jeden především vypráví, druhý o dost víc přemýšlí. Na druhou stranu, oba ty romány zkoumají uměleckou zkušenost, oba se na několika místech dotýkají spirituality, v obou hrají svou

